

Παλλήνη 6-11-2024

Αρ. Πρ. 72

προς

όλους τους συναδέλφους

Σύννεφα πολέμου μέσα στη γειτονιά μας, να ξεσηκωθούμε για εμάς και τα παιδιά μας

Ή αλλιώς πώς μιλάμε στους μαθητές μας για τον πόλεμο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Μερικά στοιχεία είναι πράγματι συγκλονιστικά για την κλιμάκωση των πολεμικών μετώπων:

56 ενεργές συγκρούσεις, οι περισσότερες από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, στις οποίες εμπλέκονται 92 χώρες. Άνοδος των εξοπλισμών σε 108 χώρες μέσα στο 2024. Οι θάνατοι από τις πολεμικές συγκρούσεις έχουν αυξηθεί κατά 482% τα τελευταία χρόνια, ξεπερνώντας ρεκόρ τριακονταετίας. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, οι αναγκαστικά εκτοπισμένοι έφτασαν μέχρι τα μέσα του 2024 τα 120.000.000. Αν ο αριθμός αυτός αντιστοιχούσε σε χώρα, θα ήταν η 12η μεγαλύτερη στον κόσμο!

Πώς μπορούμε να κρύψουμε αυτή την πραγματικότητα, που κατακλύζει αυτές τις ημέρες την ενημέρωση για την ανάφλεξη σε όλη τη Μ. Ανατολή από τους μαθητές μας; Δεν μπορούμε και δεν πρέπει είναι η απάντηση. Οι εκπαιδευτικοί δεν περιμένουμε εγκυκλίους για να συζητήσουμε με τους μαθητές μας τόσο σοβαρά ζητήματα στις τάξεις μας. Ο πόλεμος, η φτώχεια, η προσφυγιά κ.ά. είναι δυστυχώς έννοιες και παραστάσεις που ακόμα και οι μικροί μαθητές του Δημοτικού τις έχουν στο μυαλό και την ψυχή τους, στη ζωή τους, πόσο μάλλον οι μεγαλύτεροι. Τις έχουν αρκετοί σαν βιώματα, γιατί η μεγάλη πλειοψηφία των παιδιών μας στα σχολεία δε ζουν σε γυάλα, ούτε στις εικονικές πραγματικότητες. Δυστυχώς, πολλά από αυτά τα αντιμετωπίζουν στα σπίτια τους, τα βλέπουν στους συγγενείς, στους γείτονές τους, στους φίλους τους.

Γι' αυτόν τον λόγο όλοι οι συνάδελφοι, οι σύλλογοι διδασκόντων, παίρνουμε πολύμορφες πρωτοβουλίες όλες αυτές τις μέρες για την ευαισθητοποίηση, κινητοποίηση και την έκφραση καταδίκης ενός ακόμα πολέμου στη γειτονιά μας που παίρνει ανεξέλεγκτα χαρακτηριστικά. Για να στείλουμε μήνυμα ότι οι λαοί και τα παιδιά δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν από τους πολέμους και τις επεμβάσεις που γίνονται για τα συμφέροντα των ισχυρών του πλανήτη. Να βοηθήσουμε τους μαθητές μας να αναζητήσουν την αλήθεια.

Γιατί ο πόλεμος δεν ξεσπά σαν φυσικό φαινόμενο και δεν εμφανίστηκε ξαφνικά σε όλη τη γειτονιά μας! Γιατί πολεμικές συγκρούσεις με χιλιάδες θύματα διεξάγονται τα τελευταία 30 χρόνια συνεχώς, με ευθύνη των ΗΠΑ - NATO – ΕΕ. Γιατί και η δική μας Κυβέρνηση συμμετέχει πολύ ενεργά σε αυτό το μακελειό. Γιατί άραγε; Τι συμβαίνει; Κάπου εδώ αρχίζουν οι «δύσκολες ερωτήσεις». Αλλά οι μαθητές τις κάνουν! Και θέλουν απαντήσεις, προσαρμοσμένες βέβαια στα ηλικιακά τους χαρακτηριστικά.

Έχουμε χρέος λοιπόν εμείς οι εκπαιδευτικοί να βοηθήσουμε τους μαθητές μας, από τις μικρές ακόμα ηλικίες, να αναζητήσουν την αλήθεια και να δώσουν απαντήσεις. Ο παιδαγωγικός μας ρόλος επιβάλλει και μας βοηθά να προσεγγίσουμε το θέμα πολύμορφα, με βάση την ηλικία, το μάθημα και το επίπεδο της τάξης. Μας καλεί να μιλήσουμε ανοιχτά και ιδιαίτερα στα παιδιά, και να ξεκαθαρίσουμε:

- Ότι οι πόλεμοι δεν αρχίζουν και δεν γίνονται εξαιτίας κάποιων παρανοϊκών, περίεργων και αλλοφρόνων ηγετών. Γίνονται γιατί οι πλούσιοι κάθε χώρας, αχόρταγοι όπως είναι, ψάχνουν να αρπάξουν όσα περισσότερα μπορούν και από άλλες χώρες. Αυτός ο μεγάλος ανταγωνισμός είναι που δημιουργεί τους πολέμους, αυτός προετοίμασε για χρόνια και τον σημερινό - και βέβαια την πληρώνουν οι λαοί.

- Ότι στην Παλαιστίνη υπάρχει κατοχή και πόλεμος εδώ και δεκαετίες από το κράτος του Ισραήλ και οι Παλαιστίνιοι αντιστέκονται για να ζήσουν στη δική τους ελεύθερη πατρίδα. Σε αυτό τον τόπο οι πόλεις είναι χωρισμένες με τείχη, ο κατακτητής ελέγχει πόσα τρόφιμα, πόσο νερό, πόσα καύσιμα και ρεύμα θα υπάρχει. Ότι η Λωρίδα της Γάζας είναι η μεγαλύτερη «ανοιχτή» φυλακή της Γης. Αυτή την κατάσταση την πληρώνει και ο ίδιος ο λαός του Ισραήλ που δε ζει ειρηνικά όσο η κυβέρνησή του συνεχίζει την κατοχή.

- Ότι και η ίδια η Ιστορία μάς αποδεικνύει ότι οι ισχυροί πάντα κοιτάνε τα δικά τους συμφέροντα, και αν βασιστείς πάνω τους μάλλον θα βγεις μπλεγμένος χειρότερα και μόνος την κρίσιμη στιγμή. Και, τελικά, δεν πρέπει απλά να ευχόμαστε να μη μας τύχει και εμάς η συμφορά του πολέμου, αλλά με αισιόδοξο, συλλογικό τρόπο και καθημερινή δράση για μια διαφορετική, καλύτερη ζωή μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και τον φυσιολογικό φόβο που μας δημιουργούν όλες αυτές οι άγριες πολεμικές εικόνες.

- Ότι τελικά οι λαοί όλου του κόσμου έχουμε τεράστια δύναμη όταν το αποφασίζουμε. Αν πιστέψουμε σε αυτήν, μπορούμε κυριολεκτικά να φέρουμε τα πάνω κάτω και δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας. Μας χωρίζουν όμως πολλά από τους βιομήχανους, τους επιχειρηματίες, τους εφοπλιστές, τους τραπεζίτες και όλους τους πλούσιους του κόσμου.

Με αυτό το αισιόδοξο μήνυμα καλούμε τους εκπαιδευτικούς, όλες τις επόμενες μέρες να πραγματοποιήσουμε δράσεις, συζητάμε με κάθε τρόπο κρατάμε ενός λεπτού σιγή, διάβασμα της ανακοίνωσης του Συλλόγου, ζωγραφίζουμε για την ειρήνη, εκθέσεις φωτογραφίας, ζωγραφικής κ.ά.

Γιατί η ιστορία έχει μια σωστή πλευρά, με τους λαούς που αγωνίζονται!

